

دوستی اسرائیل و آمریکا در خطر کم رنگ شدن است

آمریکا ناگزیر از بازبینی سیاسی اسرائیل است

دکتر کامام و دبیع

از دول بزرگ به راه گذشته نمی‌روند. گویی نمی‌بینند که یک میلیارد نفر گرسنه در جهان منتظر فرست است تا هر نظمی را بر هم زند و به این بازی‌های کودکانه اعتناد نمی‌کند^(۱). گویی نمی‌بینند که متفق بزرگ اسرائیل یعنی آمریکا بینماک خروج از عراق است.^(۲) گویی نمی‌بینند که محبویت نصرالله و حزب‌الله به دلیل صداقت رفتاری و گفتاری در لبنان رو به افزایش است.^(۳)

گویی نمی‌بینند که از بعد اجلاس G20 در لندن اقتصاد در دنیا نه تنها روی به پهیود نرفته بلکه فروتو ره کشیده است.

طالبان صاحب بمب اتم پاکستان

اسرایلیان در برخان آوری البته سرآمدند زیرا فرهنگ برآمده از تلمود آنها زمینه ذهنی آنهاست. برخان همین مردم تامین صلح و منافشان وسیله دولتشان است ایران به بمب اتم ندارد. بمب اتم هم نخواهد داشت این عقیده نگارنده است اما اگر روزی اسرائیل به فکر حمله به ایران بیفتد طالبان بمب اتم پاکستان را صاحب خواهد شد و دهها بن لادن سبز می‌گردد. نگاه کنید چه می‌گذرد در دره SWAT و به اشتباه زرداری توجه کنید. پس خطر ایران را بی‌دلیل بزرگ و بزرگتر کردن یک اشتباه است. مساله تنها سازش‌نایابی ایران نیست. مسلمانان جهان روبه‌روی احتجاج نتانیahu و لیبرمن ایستاده‌اند نه از باب نفی اسرائیل بلکه از باب بعضی حقوق پایمال شده تاریخی، نه در رابطه با اسرائیل و پهودیان بلکه در رابطه با تحقیرات استعمار و آمریکا قبل اولاما.

فواد علاوی معاون اتحاد سازمان‌های اسلامی فرانسه اخیرا در اجلاس بزرگ BOURGET (پاریس) مساله فلسطین را در متن گفتار خود نهاد. این سازمان با سازمان‌های اخوان‌المسلمین همه‌جا همفکری دارد و شعار فعلی آنها این است که نفی فلسطین نفی ماست و نفی همه‌ما.

روماتیسم سیاسی

توجه کنیم به اینکه بنیه اقتصادی جهان فعلاً قرص و قایم نیست. این است که روماتیسم سیاسی همه‌جا بازار پیدا می‌کند.

ما نیز به این روماتیسم سیاسی دچاریم. روماتیسم سیاسی در قامت مدافعان حقوق بشر می‌شود با نو شیرین عبادی دارنده جایزه نوبل که اخیرا در کاتانا پیشنهاد گردد. این انتقاد جهانی برای ریشه‌کنی فقر در جهان را نمود. بانو عبادی گفت می‌دانم که افکار من به نظر شما به رویا می‌ماند ولی ۶۰ سال پیش هم انتخاب یک سیاست به ریاست جمهوری آمریکا رویا بود. بانو عبادی با آن همه‌صداقت و صلاحیت نتوانست پیشنهاد خود را در دفتر سازمان ملل به ثبت برساند. شاید فراموش شده باشد که نوبل جایزه‌ای جهانی است ولی هر فکر جهانی سزاوار نوبل نیست.

دنیای سیاه و سفید

اباما برای کشورش کار می‌کند و نه برای جهان. مردم آمریکا حتی دیگر به سیاه بودن او فکر نمی‌کنند. این خیالات ما است که بهانه‌ای او، دنیا را هنوز سفید یا سیاه می‌بینیم. اگر اباما موفق شود خواهد گفت یک

فلسطینی انجام می‌شود.

در آرزوی اعاده‌ی حیثیت

ایهود باراک در دولت قبلی هم وزیر جنگ بود و همو مسؤول حمله به غزه و شکست آن است. متنهای او پیوسته در آرزوی اعاده حیثیات از دست رفته ارتش اسرائیل است. و اینکه همه‌می‌دانند امکانی برای آن ندارد اما نخست وزیر نتانیahu دست او را باز گزارده مگر توفیقی در حمله افغانی به ایران نصیب شود. غافل از اینکه حزب او در معرض انشاع قرار گرفته است به دلیل همکاری با دولت افراطی فلسطینی (می‌گوییم افراطی به دلیل باورهای تند نخست وزیری و وزیر خارجه فعلی آقای لیبرمن) که آرزوها دارد در سر، از باب نفی فلسطین و ویران ساختن سد اسوان در مصر و البته حمله به ایران.

آمریکایی اوباما نه اسرائیل را قانع کرده است (از بابت تأسیس کشور و دولت فلسطین) و نه ایران را (از باب امضای قرارداد عدم تکثیر سلاح اتمی) که البته ایران آن سلاح اتمی را هنوز ندارد و اسرائیل هم که آن را دارد آن قرارداد را امسا نکرده است. پس می‌شود گفت انحراف از سوی اسرائیل بیشتر است.

اگر اسرائیل به تأسیس کشور و دولت فلسطین رضایت دهد دولت آمریکا و دولت‌های عربی سنی‌مذهب با همه اختلافشان با شیعیان و ایران تصمیم دولت اسرائیل را تحسین خواهند کرد و کار پیمان صلح، بین اعراب و اسرائیل آسان‌تر می‌شود.

موساد؛ یار قبل از انقلاب حکومت ایران

اما اگر اسرائیل بخواهد به ایران حمله کند بی‌ترتیب این کشور مورد اعتراض سراسر غرب قرار می‌گیرد و احتمال دارد سراسر خاورمیانه به اتش کشیده شود و مسلمان حزب‌الله سخت‌تر از همیشه به اسرائیل حمله خواهد کرد. نتیجه آن که حتی اگر اسرائیل حمله به ایران را با موقوفیت به اجرا گذارد، باز هم مغلوب از دست دادن منافع ملی خویش است.

گروهی از زمامداران هنوز باور بر قدرت موساد و معجزات اطلاعاتی این سازمان و نفوذ در صنایع هسته‌ای ایران دارند چرا که قبل از انقلاب اسلامی موساد در مشاورت‌های اطلاعاتی با ایران بوده است. این هم ناشی از دست دادن کم گرفتن طرف مقابل است. گویی نمی‌بینند که همه

دولت اسرائیل دست از شعار گزینه «حمله نظامی به مراکز هسته‌ای ایران» نمی‌کشد و مرتباً این بحث را به رسانه‌ها می‌کشند. معهداً کشور اسرائیل در تیررس هیچ حمله و خربه نظامی از سوی ایران نیست.

اسرائیل در دو نوبت از حزب‌الله و حماس شکست خورد و غرور ارتش و ارتشیان این کشور زخمی است و بازسازی و ترمیم آن آسان نیست. هضم هر شکست هنر است، و نیز هضم هر پیروزی. و فعلاً نتانیahu صاحب این هنر نیست.

نه مردم اسرائیل طالب جنگ‌اند، و نه متفق بزرگ و حامی فرا دست اسرائیل یعنی آمریکا. این را همه‌می‌دانند ولی این را همه‌نمی‌فهمند که ریشه این اصرار اسرائیل بر کوفنن طبل جنگ علیه ایران کجاست؟

بکی برای وصل، یکی برای فصل

دولت نتانیahu با شعار مخالفت با تأسیس دولت فلسطین سر کار آمده است و دولت اوباما با شعار تأسیس دولتی برای فلسطین.

پس هر قدر حماس و فتح یعنی غزه و رمله بیشتر با هم درافتند به سود اسرائیل نتانیahu است. چنان که اخیرا در قاهره اتفاق افتاد و مذاکرات این دو بخش و گروه سیاسی فلسطین به جایی نرسید. این بودکه با نو کلیتون حرف تحریم اسرائیل را به میان کشاند.

پس در اسرائیل از دو بابت ولوهای به پا شده است:

بکی آن که چرا ایهود باراک از حزب کارگر به وزارت جنگ در دولت فعلی رفته است دوم آن که دوستی اسرائیل و آمریکا در خطر کمرنگ شدن است. یک ولوهای دیگر هم در جریان است و آن اینکه بناسازی‌های اسرائیل برخلاف قانون و در سرزمین‌های متعلق به مردم و دولت

ارمنستان دلبستگی دارد و از اعتبار خود برای صلح ارمنستان و ترکیه بهره گرفته است که سود هر سه در آن است. وقتی رئیس جمهور ارمنستان را برت کوچاریان به ایران می رود و سپاس او را از ارمنه ایران به خاطر نقش مثبت آنها در جنگ تحمیلی می شود، این به سود همگان است. مذاکره های صادقانه باید خاطره شوم کشتارهای تاریخی را بشوید. تا کی می شود از قتل عامها حرف زد.

دیگر نمی شود نان جنگ را خورد
در هیچ کجا و در هیچ مرد دیگر نمی شود نان جنگ را خورد. مرزها به هم گشوده می شود این اراده مردم و ضرورت تجارت منطقه ای است. اسرائیل هم در این منطقه باید تابع باشد.

آمریکا و اروپا از حمایت اسرائیل خسته شده اند
بعد از آمریکا، این اروپاست که باید اسرائیل را وادار و تشوقی به قبول تأسیس دولت فلسطین و بیرون کشیدن از اراضی اشغال شده فلسطینی ها کند. اسرائیل از مددهای نظامی اروپا در جنگ با مصر بسیار بهره گرفته است. وقت آن است که در باید اروپای متعدد نمی تواند بیش از این از شوریدن است.

نتانیاهو و لیبرمن اگر آخرین مردان افراطی اسرائیل نباشند باز هم نخستین پایه گذاران صلح خاورمیانه تزدیک به شمار نمی روند.

باید بر اینها، نکته های دیگری هم افزود. دکترین اوباما، تگاه اوباما به خاورمیانه یک آمر آئی و گذرا نیست که اسرائیل بر تغییر آن امید داشته باشد. اوباما مساله اسرائیل و فلسطین را در محور توجهات سیاسی خود نهاده است. در ذهن او هم از زمان نامردی در انتخابات و شاید هم پیش از آن خطر واقعی نه در عراق است و نه در فلسطین بلکه کانون خطر در افغانستان و پاکستان است. به ویژه افغانستان.

بنابراین آقای نتانیاهو و لیبرمن و حتی باراک اهود باید در روشنی و در پرتو این استراتژی، قضایا را باز ببینند. و از پیچ و قاب سیاست های کهنه بیرون آیند. در حقیقت همکاری آمریکا با ایران برای دور کردن خطر تروریسم به سود تعادل درونی و بروني خود ایران است و مزایای همکاری با ایران در امر افغانستان عاید همه کشورهای خاورمیانه است. سال ها نوحافظه کاران شیبور را از سر گشادش دیدند، وقت وقت بازبینی سیاسی است. ▲

پاتوش ها:

- ۱- تایمزمالی هفته آخر آوریل ۲۰۰۹ دریاب فقر و فزونی گرفتن بهای مواد غذایی در کشورهای کم درآمد.
- ۲- شاکرالاتیاری در المستقبل چاپ بیروت می نویسد: عراق یک کشور از هم گشیخته است به سبب اشغال ۲۰۰۳ که بین محو آزادی ها و یک حکومت نظامی محکوم است.

- ۳- با استناد گزارش میشل یونگ در The darily
- ۴- این بررسی توسط موسسه های IMRB و SYNOVATE
- ۵- مقاله Jefrey SMITH و اش肯گن پست.

ریخته اند. خطر این جاست که با چند اشتباه دیگر از سوی زرداری ها دست طالبان به بمب اتمی رسد. بنابراین اسرائیل قبل از همه باید از در صلح درآید. صلح امروز کم بها و آسان است. چون دنیا خواستار آن است. فردا را نمی دانم.

آقای لیبرمن در مذاکره با وزیر خارجه چین متوجه نشد که چین کمینیست هنوز در تامین حداقل ها برای مردم خود ناتوانی ها دارد و پرشتاب به سوی سرمایه داری می رود شاید به نان و کار و بهداشت برای همه برسد. به چینی کشوری که نمی شود ماموریت وساطت داد تا برود به ایران بگوید تعلیق را بپذیرد. چین خود محتاج درآمد ایران است. چن همه جا اقتصادی عمل می کند. چن با دیگران از حقوق بشر نوع چینی حرف می زند و لا گیر. میلیون ها مردم سرزمین های مهاجر دوست، مثل هند و پاکستان و چین و آسیای جنوب شرقی پس از اشتغال، بخشی از درآمد خود را به میهن اصلی می فرستند و سهم مسلمانان هم بالاست این پدیده به کشورهای نوکاسته و اقتصاد آنها کمک می کند. آیا اسرائیل می تواند از این کشورها بخواهد را جهتی خلاف مصالح غرب به وی کمک کنند؟

فاداکاری مهاجرین برای وطن

توضیحاتی بیشتر لازم است. کارسیاه رو به رشد است. سیاری از مهاجرات از کارسیاه در غرب و جاهای دیگر پول درمی آورند و بیمه اجتماعی هم ندانند مهندسا از درآمد خود بخشی را به وطن می فرستند. این یعنی بالای فداکاری برای وطن. چون در کل همین پول به اقتصاد وطنش کمک می کند. آیا این مردم در مقابل سیاست های ضد میهنی، طرف اسرائیل را می گیرند. جالب است که مهاجرات هندی با علم و اطلاع بر فساد انتخاباتی وطن خود به وطن خود کمک می کنند. طبق سنجش های TEE TIMS INDIA به مناسب انتخابات اخیر هندوستان ۸۳ درصد پرسش شوندگان باور به فساد سیاستمداران کشور خود دارند^(۳) در عین حال همین مردم معتقدند تنها راه برای تغییر این وضع همین انتخابات است. یعنی یک انتخابات قدری معیوب، بهتر از خود آن است. این است که باور به روشنگری تأثیرگذار است.

استغراق سیاسی

اسرائیل کشوری که ادعایی کند مشهور به دموکراسی است و مفترخر به مبارزه با تاثیس و سرافراز به رعایت حقوق بشر می تواند براساس یک دولت فلسطین دموکرات گره گشایی ها کند و با ترجیع بند حمله به ایران، استغراق سیاسی نکند. و گرنه باز خواهیم گشت به شیوه های عهد بوس که طبق مقررات و ظاهرا به صورتی قانونی دست به شکنجه زد^(۶) و اخلاق سیاسی آمریکا را ضایع نمود. شکر که در این کشور همیشه راه حلی هست.

در خاورمیانه و آسیای مرکزی معضلات سیاسی بسیار است. به چز اسرائیل و فلسطین، مفضل عراق و مساله کردها و ارمنه و شیعیان و سینیان و پاکستان و مسلمین هند و کشورهای عرب سنی هر کدام برای برافروختن آتش یک جنگ بزرگ کافی است. خوشبختانه جد جنگ در حال نزاع است. زیرا در جهان امروز جنگ ممکن نیست مگر به بهای ورشکستگی ها، این است که همه جا عربده کشی هست ولی تو ان زد و خورد نیست. آمریکا حتی به سرنوشت

سیاه پوست، آمریکا را نجات داد و خواهند گفت اوایما و آمریکا موفق شدند. اخیرا به خاطر سیاست مالیاتی تظاهرات مخالفان او شروع شده است. در این تظاهرات حرف سیاه و سفید مطرح نبود. باید آمریکا را شناخت و نباید آن را سیاه و سفید کرد و یا سیاه و سفید دید.

فراموش نکنیم اسرائیل در همان تعصب است که دیگران. با این تفاوت که اسرائیل نمایندگی آمریکا را هم در این سرزمین دارد. و به قول داوید سامولز D.SAMWELS انگار به چراغ سبز آمریکا باید واستهنه باشد. دیری نخواهد پایید که حکام قبیله ای اعراب جایشان را به طبقه شهرنشین روبه رو شد خواهند سپرد. آیا اسرائیل به فردا می نگردد؟ زیرا اسرائیل مرتكب خطاهای زیادی است. لازم است پرچم خشونت را فرو کشید و لی اگر با اقداماتی مثل حمله به منطقه غزه، حماس را رو سفید کند چهان در برابر استلال مبارزین حماس، حق را باز هم به حماس خواهد داد.

فلسطین دیر یا زود تاسیس می شود

آمریکا برای اولین بار از اسرائیل باید بخواهد بی گدار به آب نزند. حمله به ایران هرگز به نفع اسرائیل نیست. حمله به ایران بازتاب جهانی دارد. اسرائیل که مسؤولیت جهانی ندارد. جای جهانی ندارند. و وزنه جهانی نیست مگر به مدد آمریکا. امروز دنیا از اسرائیل می خواهد تا سرزمین های اشغالی را به صاحبان اصلی اش یعنی فلسطینی ها پس دهد و موافقت با تأسیس دولت فلسطین کند. این دولت دیر

یا زود تاسیس خواهد شد. اسرائیل اگر جز این کند رسمایع و عادماً علیه منافع و مصالح خود عمل کرده است. غرب همین دیروز به ایجاد دولت و کشور مستقل اسرائیل کمک کرد. چرا همین امروز اسرائیل به ایجاد یک کشور فلسطین کمک نکند؟ این آتششان نفرت روزی خاموش خواهد شد چه بهتر که اسرائیل این واقیت را درک کند نسل جوان چه در اسرائیل و چه در آمریکا میل به جنگ ندارد و بسیار هم زندگی دوست است. اما نسل جوان در کشورهای عرب قویاً راحت طلباند زیرا نمونه ها را پیش رو دارند و این نمونه ها پرنسپس های خوده و خواهیده هستند که به هیچ چیز جز رفاه و ثروت (آسان به دست آمده) باور ندارند. می ماند کشورهای غیرعرب مسلمان که متأسفانه پاکستان نمونه حاد آنها است.

آب در دوغ دموکراسی

این متعصیان پاکستانی تعصیشان می رسد به عهد قبل از استعمار. گویا در دوغ دموکراسی آنها آب بسیار